

עפ"ת 57388/08/16 - מדינת ישראל נגד יאסין סלאח (אסיר) - הובא באמצעות שב"ס

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 57388-08-16 מדינת ישראל נ' סלאח (אסיר) 06 אוקטובר 2016

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערכת
מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד רות צאלח-מימון
נגד
המשיב
יאסין סלאח (אסיר) - הובא באמצעות שב"ס
על-ידי ב"כ עו"ד רות גדרון - סנ"צ

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ביום 14.05.16 בשעות הבוקר המוקדמות ברח' קיבוץ גלויות בת"א נהג המשיב, יליד 1996, רכב, זאת הוא עשה למרות שביום 15.01.15 נפסל מלנהוג, למרות שנפסל מלנהוג שוב הפעם ביום 12.01.16 בתיק אחר, וזאת הוא עשה גם כאשר מעולם לא קיבל ולא הוציא רישיון נהיגה.

אין זו הפעם הראשונה שהמשיב נוהג ללא רישיון נהיגה בזמן פסילה.

למעשה, מדובר, על-פי גיליון הרשעותיו התעבורתי, בפעם שמינית שהוא נתפס נוהג ללא רישיון נהיגה תקף, פעם שלישית שהוא נתפס נוהג כשהוא בפסילה.

המשיב הורשע על-פי הודאתו בכתב האישום בבית משפט קמא, ולאחר שמיעת טיעונים לעונש, בית משפט קמא, בגזר דין קצר, הטיל על המשיב עונש מאסר בפועל של 7 חודשים כאשר הוא מטילם בחופף לעונש מאסר מותנה שהוטל עליו במקרה דומה, כך שסך הכל, בשל כתב האישום שבו הורשע המשיב בתיק זה, הוטלו עליו 7 חודשי מאסר בפועל בלבד, זאת בחופף ובמקביל לעונש מאסר בפועל אחר אשר הוטל עליו בבית המשפט לערעורים ב-ים, בית המשפט המחוזי, שם ערערה המדינה על כך שבבית המשפט לתעבורה ב-ים נדון לעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות בתיק אחר.

בית משפט קמא, בגזרו את דינו של המשיב, נזקק לתסקיר מתיק אחר, תסקיר מעצר, זאת למרות סעיף 21א' לחסד"פ [סמכויות אכיפה-מעצרים] התשנ"ו - 1996. זאת, כנראה, מתוך שחשב שהוא מחויב לו, מתוך גילו של המשיב, שהוא פחות מ-20, לתסקיר, וגם בכך טעה בית משפט קמא משום שדרכי הענישה [תסקיר שירות מבחן] התשכ"ד - 1964, אינן מחייבות תסקיר בעניינו של המשיב בשל כך שהוא ריצה באותו זמן עונש מאסר בשל עבירה אחרת (סעיף 1(2)

עמוד 1

להכרזה).

הערעור הוא ערעור המדינה על קולת עונש המאסר של המשיב במקרה זה, ולאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, בהם את טיעוניה של באת כוחו של המשיב, שסבורה שבית משפט קמא היה צריך לבחור, כפי שערכאת הערעור צריכה לבחור, בענישה שיקומית, לתקן את גילו בענישה המבטאת את עקרון ההלימה, הנני סובר שהדין הוא עם המדינה, במקרה זה.

עסקינן באדם שהוא אדם צעיר, אך מסכן סיכון ממשי את עצמו, את עוברי הדרך - מעולם לא למד לנהוג, אך שוב ושוב שם את נפשו בכפו, שם את נפשו של אחרים בסיכון מתמיד ויוצא לכביש.

זהו המקרה שבו עקרון ההלימה הוא כתמיד צריך לזכות בבכורה. צריך להטיל על המשיב עונש מאסר של ממש, מאסר משמעותי אשר ישיג את מטרתו בהיבט ההרתעתי שבו, הן כלפיו עצמו, הן כלפי אחרים, ויהלום את חומרת המעשים החוזרים והנשנים, את המעשה עליו הוא נותן את הדין במקרה שבפנינו.

בית משפט קמא, כנראה עקב טעות קולמוס, לא קבע מתחם ענישה רלוונטי לעונש המאסר המתאים לעבירות של נהיגה בזמן פסילה, של נהג בלתי-מורשה, אך ללא ספק עסקינן במתחם ענישה בנושא המאסר הנע בין 6 חודשי מאסר בפועל ל-20 חודשי מאסר בפועל, כך על-פי הפסיקה הנוהגת בתחום זה.

הנני ער להלכה שאין ערכאת הערעור מתערבת בענישה המוטלת על-ידי הערכאה הדיונית, אך לא כך הדבר כאשר הערכאה הדיונית סוטה סטייה קיצונית מהעונש ההולם, וזה המקרה. אזכור שאין ערכאת הערעור ממצה את הדין עם העברין כאשר היא מתקנת עונש שהוטל על-ידי הערכאה הדיונית.

בנסיבות שבהן נהג המשיב, כמפורט, לא פעם ראשונה, כאשר אינו מורשה והוא בפסילה, ולא בפסילה אחת אלא יותר, העונש ההולם הוא הוא עונש של 12 חודשי מאסר בפועל במצטבר.

הנני מפעיל את עונש המאסר המותנה שהוטל על המשיב בתיק 61360-05-15 [תעבורה י-ם], כך שסך הכל ירצה המשיב, בנוסף לעונשים האחרים שהטיל בית משפט קמא, עונש של 19 (תשעה עשר) חודשי מאסר בפועל.

לא אשנה הוראתו של בית המשפט המחוזי ב-ם באשר לחפיפה בין עונשי המאסר שהוטלו שם לכאן, ולו מחמת הנימוס וכיבוד הערכאות.

הנה כי כן, הערעור מתקבל, כמפורט לעיל.

**ניתן והודע היום ד' תשרי התשע"ז,
06/10/2016 במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלדעלידינופרדויד